

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 24.7.2007
COM(2007) 456 final

2005/0211 (COD)

**COMUNICAREA COMISIEI
CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN**

în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) paragraful al doilea din Tratatul CE

privind

poziția comună a Consiliului referitoare la adoptarea Directivei Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru acțiunea comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva privind strategia pentru mediul marin)

**COMUNICAREA COMISIEI
CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN**

în conformitate cu articolul 251 alineatul (2) paragraful al doilea din Tratatul CE

privind

poziția comună a Consiliului referitoare la adoptarea Directivei Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru pentru acțiunea comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva privind strategia pentru mediul marin)

(Text cu relevanță pentru SEE)

1. CONTEXT

Data transmiterii propunerii către Parlamentul European și Consiliu (document COM(2005) 505 final – 2005/0211/COD): 24.10.2005

Data avizului Comitetului Economic și Social European: 20.04.2006

Data avizului Comitetului Regiunilor: 26.04.2006

Data avizului Parlamentului European, prima lectură: 14.11.2006

Data adoptării poziției comune: 23.07.2007

2. OBIECTIVUL PROPUNERII COMISIEI

Mediul marin al Europei se confruntă cu amenințări grave, din ce în ce mai numeroase. Diversitatea biologică marină a Europei se diminuează și continuă să se deterioreze iar habitatele marine sunt distruse, degradate și perturbate. Alte dificultăți le reprezintă barierele existente în calea sporirii gradului de protecție a mediului marin european, precum și lacunele semnificative de informare și cunoaștere.

Deteriorarea actuală a mediului marin și eroziunea paralelă a capitalului ecologic al acestuia pun în pericol crearea prosperității și a oportunităților de angajare legate de mediul oceanelor și mărilor Europei. În cazul în care problemele nu sunt soluționate, această tendință va compromite capacitatea industriilor maritime ale UE de a aduce o contribuție substanțială la punerea în aplicare a agendei de la Lisabona.

Prin urmare, obiectivul directivei-cadru propuse privind strategia pentru mediul marin este restabilirea echilibrului ecologic al oceanelor și mărilor europene prin realizarea și menținerea unei „bune stări ecologice” a acestora. Având în vedere diversele condiții și problemele privind mediul marin din cadrul UE, propunerea stabilește regiunile maritime europene pe baza unor criterii geografice și de mediu.

Nu va fi instaurată nici o măsură de gestionare specifică la nivelul UE. Directiva va oferi un cadru politic integrat luând în calcul toate presiunile și impacturile și stabilind acțiuni clare și funcționale pentru a proteja mai eficient mediul marin. Directiva va trebui să fie funcțională și să fie pusă în aplicare la nivelul regiunilor maritime.

Strategiile se vor baza într-o primă etapă pe evaluarea stării mediului pentru o elaborare bine documentată a politicilor susținute de cele mai bune cunoștințe științifice disponibile. Într-o a doua etapă, fiecare stat membru, în strânsă cooperare cu celelalte state membre și cu țările terțe relevante din cadrul unei regiuni maritime, va dezvolta și va pune în aplicare strategii proprii pentru mediul marin în vederea realizării unei „bune stări ecologice”. În cadrul dezvoltării strategiilor marine, statele membre vor fi încurajate să lucreze în cadrul convențiilor maritime regionale existente - OSPAR pentru Atlanticul de Nord-Est, HELCOM pentru Marea Baltică, Convenția de la Barcelona pentru Marea Mediterană și Convenția de la București pentru Marea Neagră.

Directiva propusă privind strategia pentru mediul marin este inclusă în cel de-al șaselea program de acțiune privind mediul adoptat în 2002. Directiva trebuie, de asemenea, privită în contextul extins al dezvoltării unei noi politici maritime a Uniunii Europene anunțată în Cartea verde intitulată *Către o viitoare politică maritimă pentru Uniune: O viziune europeană asupra mărilor și oceanelor*, adoptată de către Comisie la 7 iunie 2006¹. Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin propusă va constitui pilonul ecologic al viitoarei politici maritime a Uniunii Europene.

3. OBSERVAȚII CU PRIVIRE LA POZIȚIA COMUNĂ

3.1 Observații Generale

Comisia a acceptat în totalitate, parțial sau în principiu, **52** dintre cele **87** de modificări votate de către Parlamentul European la prima lectură. **37** dintre aceste **52** de modificări sunt integrate în poziția comună.

Comisia a acceptat modificările care au condus la recunoașterea importanței abordării ecosistemice pentru gestionarea mediului marin european, a cooperării dintre statele membre și țările care nu fac parte din Uniunea Europeană pentru dezvoltarea și punerea în aplicare la nivel regional a strategiilor pentru mediul marin și a necesității de dezvoltare a integrării aspectelor legate de mediu. Comisia a acceptat, de asemenea, modificările care au condus la clarificarea textului, în special în ceea ce privește definițiile; legăturile cu directivele relevante (cum ar fi directiva-cadru privind apa, directiva „Păsările”, directiva „Habitatele”); acoperirea geografică (extinderea domeniului directivei asupra Mării Negre), referințele la acordurile internaționale relevante; și includerea anumitor descriptori ai „bunei stări ecologice”.

Comisia a respins modificările care ar putea anticipa calendarul de punere în aplicare astfel încât aceasta nu ar mai fi realistă. Comisia a respins, de asemenea, modificările care introduc desemnarea obligatorie în directivă a zonelor marine protejate. Aceste zone trebuie privite ca mijloace de realizare a „bunei stări ecologice” și nu ca pe un scop în sine, și ar trebui, prin urmare, să fie opționale. În ceea ce privește chestiunea principală a introducerii de descriptori ai „bunei stări ecologice”, Comisia ar putea accepta unele dintre sugestiile Parlamentului dar

¹ COM(2006) 275 final.

manifestă mai degrabă o preferință clară pentru descriptorii bazați pe elemente de calitate a mediului decât pentru cei bazați pe presiuni specifice. O abordare bazată exclusiv pe presiune ar duce în mod inevitabil la neglijarea eventualelor riscuri și amenințări și nu ar permite Uniunii Europene să se detașeze de o abordare fragmentată a gestionării mediului marin. În concluzie, Comisia a respins modificările care solicitau sprijin financiar *ad-hoc* pentru punerea în aplicare a propunerii de directivă privind mediul marin sau acordarea unui statut special anumitor regiuni.

3.2 Observații detaliate

3.2.1 Modificări propuse de Parlament acceptate de Comisie și incluse în totalitate sau parțial în poziția comună

Următoarele modificări au fost introduse corespunzător în poziția comună: numerele **1, 3, 6, 7, 8, 12, 15, 16, 18, 22, 23** (considerente), **25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 56, 60, 63, 70, 75, 77** și **84** (articole).

Modificarea nr. **1** privind extinderea acoperirii geografice a directivei în special asupra Mării Negre a fost acceptată de către Consiliu separat de referința privind Oceanul Arctic. Modificarea nr. **3** care evidențiază cererile cu privire la oceane și mări, modificarea nr. **6** care subliniază importanța ecosistemelor și modificarea nr. **7** care se referă la obiectivele biologice și de mediu, au fost menținute parțial.

Modificarea nr. **8** a fost introdusă parțial. Referința cu privire la integrare a fost reformulată astfel încât să fie acceptată în totalitate de către Comisie.

Modificarea nr. **12** privind importanța cooperării cu țări terțe a fost menținută în mare parte (considerentul 18), cu excepția ideii privind lansarea de parteneriate.

Modificarea nr. **15** privind rentabilitatea și necesitățile în materie de cercetare și monitorizare, a fost integrată.

Modificarea nr. **16**, care adaugă o referință la funcțiile ecologice a fost, de asemenea, în mare parte integrată.

Modificarea nr. **18** privind importanța cercetării marine în cel de-al șaptelea program-cadru de cercetare a fost menținut în mare parte.

Modificarea nr. **22**, care subliniază necesitatea integrării prezentei directive în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, a fost menținută.

Modificarea nr. **23**, care introduce referințe la abordarea ecosistemică și la principiul precauției, a fost integrată în considerentele (5), (7) și (40).

Modificarea nr. **25**, care introduce referințe utile pentru calitatea apelor în țările candidate și în statele asociate, este reglementată indirect în articolul 6 care se adresează cooperării între statele membre și țările terțe.

Modificarea nr. **84** care, într-un considerent nou, face referire la zonele marine protejate, a fost integrată în totalitate.

Modificarea nr. **26** privind obligațiile, angajamentele și inițiativele existente la nivel internațional este introdusă parțial în definiția „apelor marine” (articolul 3) în poziția comună prin referința la Convenția ONU privind dreptul mării.

Modificarea nr. **27** este introdusă prin articolul 3 care cuprinde definițiile. Ca și în modificarea Parlamentului European, definițiile se referă la „apele marine”, „starea ecologică”, „buna stare ecologică”, „poluare”. Cu toate acestea, definițiile diferă uneori în esență. În special, definiția „apelor marine”, care figurează în poziția comună este limitată la apele situate la linia de bază începând de la care se măsoară întinderea apelor teritoriale, limitând acoperirea apelor situate la linia de bază cărora li se aplică directiva-cadru privind apa la acoperirea elementelor relevante pentru protecția mediului marin care se află în afara domeniului de aplicare a respectivei directive. Dimpotrivă, definiția din modificarea nr. **27** cuprinde apele supuse mareelor, fapt care creează o acoperire extinsă a apelor reglementate de directiva-cadru privind apa. De asemenea, definiția „bunei stări ecologice” cuprinsă în poziția comună nu este la fel de detaliată ca în modificarea nr. **27**. În concluzie, modificarea nr. **27** cuprinde o definiție a „zonelor marine protejate” care nu figurează în poziția comună; și, în sens invers, poziția comună introduce definiții care nu figurează în modificarea nr. **27** („obiectiv ecologic”, „zonă specifică”, „cooperare regională” și „cooperare regională în domeniul maritim”).

Modificarea nr. **28** a fost menținută prin adăugarea Mării Negre pe lista regiunilor maritime (articolul 4).

Modificarea nr. **29**, care introduce o referință la necesitatea asigurării coerenței cu acordurile internaționale relevante, este introdusă indirect și parțial în poziția comună (de exemplu referința la coerența cu Convenția ONU privind dreptul mării în articolul 3).

Modificarea nr. **31** este inclusă în poziția comună dacă prin strategiile pentru mediul marin coordonate la nivel regional se înțelege o compilație de strategii naționale și nu o singură strategie regională pentru mediul marin. Într-adevăr, accentuarea puternică a importanței cooperării regionale în poziția comună (articolul 6) ar trebui să contribuie la pregătirea unor strategii bine coordonate la nivel regional și subregional. Modificările nr. **33**, **37** și **47**, care sugerează, de asemenea, elaborarea de strategii marine la nivel regional, sunt introduse, de asemenea (articolul 6) cu condiția ca prin strategiile pentru mediul marin coordonate la nivel regional să se înțeleagă și de această dată, o compilație de strategii naționale care nu implică responsabilitatea colectivă.

Modificarea nr. **36** este introdusă [articolul 5 alineatul (3)] în măsura în care recunoaște un mecanism rapid de punere în aplicare. Legătura cu sprijinul comunitar introdusă se păstrează parțial – în măsura în care este acceptabilă pentru Comisie – în articolul 5 prin care se solicită sprijinul activ al Comisiei.

Modificarea nr. **39** privind zonele maritime protejate se introduce în articolul 13.4 din poziția comună, cu excepția obligației de a stabili astfel de zone introdusă de către Parlament, care nu a fost acceptată de către Comisie.

Modificarea nr. **41** privind cooperarea regională este cuprinsă în articolul 6 din poziția comună. Acest lucru este valabil și în cazul modificărilor nr. **42** și **43** – cu excepția referinței la cooperarea cu țările terțe ale căror nave operează în regiunile maritime ale UE.

Modificarea nr. **48** propune introducerea în articolul 8 a unei referințe la funcțiunile ecosistemului. Aceasta este prevăzută în poziția comună deși o astfel de referință figurează în articolul 3 alineatul (4) (definiția „stării ecologice”).

Modificarea nr. **49** privind în special necesitatea luării în considerare a evaluărilor pertinente existente în cadrul elaborării evaluării inițiale prevăzute la articolul 8, este inclusă în poziția comună prin introducerea unei referințe la „alte evaluări pertinente, precum cele efectuate în comun în cadrul convențiilor maritime regionale” în articolul 8 alineatul (2).

Modificarea nr. **51**, care stabilește cerințele specifice privind coordonarea și coerența evaluărilor, este introdusă indirect în modificarea menționată anterior la articolul 8.2, precum și referințele mai directe privind cooperarea regională în poziția comună.

Modificarea nr. **53** este preluată parțial în poziția comună. Deși modificările aduse modului de formulare introduse de către Parlament nu au fost incluse, ambele instituții au convenit asupra necesității de a include o referință la o nouă anexă (anexa I) privind descriptorii calitativi generali. Trebuie subliniat că, totuși, există divergențe majore între Consiliu și Parlamentul European cu privire la conținutul acestor anexe.

Modificarea nr. **56**, care se referă în principal la includerea referințelor la directivele „Pășările” și „Habitatele” (79/409/CE și 92/43/CE) în articolul 11 (Programe de monitorizare), este acoperită parțial deoarece poziția comună introduce referințe la ambele directive în articolul 13 (Programe de măsuri). Referința suplimentară la Monitorizare Globală pentru Mediu și Securitate (GMES) în modificarea nr. **56**, nu a fost menținută. În timp ce referințele la directive specifice privind apele (91/271/CEE, 2006/7/CE) făcute în modificările nr. **50** și **63** nu au fost menținute în mod formal, poziția comună cuprinde referințe la „alte evaluări relevante” în articolul 8 alineatul (2) și la „măsuri relevante cerute în temeiul legislației comunitare” în articolul 13.2, care acoperă implicit aceste aspecte.

Modificarea nr. **60** este acoperită indirect, deși parțial. Într-adevăr, în poziția comună (articolul 1) apare o referință la abordarea bazată pe ecosistem. O referință la principiul precauției figurează în considerente. Acțiunea preventivă, principiul poluatorul plătește sau impacturile transfrontaliere nu sunt incluse explicit.

Modificarea nr. **70**, care solicită Comisiei elaborarea, în termen de patru ani de la punerea în aplicare, a unui raport cu privire la eventualele conflicte, a fost menținută numai parțial și indirect în poziția comună (*articolul 20*) care cuprinde la litera (g) „un rezumat al contribuțiilor aduse de alte politici comunitare relevante la realizarea obiectivului prezentei directive”.

Modificările nr. **75** și **77**, care aliniază textul cu Decizia 2006/512/CE privind comitologia, au fost menținute (articolele 22 și 23).

3.2.2 Modificări propuse de Parlament acceptate de Comisie dar care nu sunt incluse în poziția comună.

În ceea ce privește **considerentele**, modificarea nr. **2** prin care UE este considerată o peninsulă nu a fost menținută. Modificarea nr. **9** privind cooperarea regională nu a fost menținută.

Modificarea nr. **46**, care califică autoritățile competente (drept „naționale”), nu a fost inclusă.

Modificările nr. **52** și **58** privind condițiile de disponibilitate a datelor și de acces la acestea nu au fost menținute în poziția comună, deși articolul 8 alineatul (2) se referă la alte evaluări relevante realizate în contextul convențiilor maritime regionale. Cu toate acestea, referința la obligația de transmitere a rezultatelor evaluărilor și a programelor de monitorizare către Agenția Europeană de Mediu nu a fost menținută. În concluzie, articolul 19 alineatul (3) din poziția comună se adresează rezervei Comisiei cu privire la absența referinței la directiva INSPIRE în modificările Parlamentului.

Modificarea nr. **55** nu a fost menținută. Poziția comună nu cuprinde nici referința la necesitatea de a lua în considerare elementele transfrontaliere semnificative în cadrul stabilirii obiectivelor de mediu, care a fost acceptată de către Comisie, nici restul modificărilor privind calendarul de punere în aplicare, care nu a fost sprijinit de către Comisie.

Modificarea nr. **57** privind introducerea necesității de cooperare între statele membre pentru asigurarea unor metode coerente de monitorizare, nu a fost menținută în poziția comună.

Modificarea nr. **66** nu a fost menținută în esență, deși ambele instituții au convenit asupra redenumirii articolului 14 „Excepții”. Poziția comună nu cuprinde referința la schimbările climatice care ar fi putut fi sprijinită de către Comisie. În plus, elementele cuprinse în modificările Parlamentului, care nu au fost acceptate de către Comisie datorită orientării lor geografice, nu au fost menținute. Cu toate acestea, introducerea de către Parlament a obligației Comisiei de a răspunde statelor membre dacă puterea de adoptare a măsurilor rămâne la nivel comunitar, este în mare parte menținută în poziția comună, dar într-un articol diferit (articolul 15).

Modificările nr. **67** și **68** privind stabilirea proceselor de consultare a părților interesate nu a fost menținută.

Modificarea nr. **73** privind clarificarea obiectivelor de revizuire a directivei nu a fost inclusă în poziția comună.

Modificările nr. **80, 81, 82, 91** și **92** privind descriptorii bunei stări ecologice constituie o listă mult mai completă a descriptorilor decât lista echivalentă stabilită în poziția comună (21 de elemente față de 11). Principala diferență o constituie includerea de către Parlament a unui număr de 9 descriptori care necesită descrierea bunei stări ecologice în termeni de presiuni exercitate de activități umane specifice [precum industria maritimă (elemente 1, n), transportul maritim (elemente m și o), alte activități umane (elemente p până la t)]. Poziția comună reflectă, deși într-un mod mai general, o serie de alți descriptori bazați pe „stare” sau pe „impact”.

3.2.3 Modificări propuse de Parlament și respinse de Comisie, dar care sunt incluse în poziția comună

Modificarea nr. **38** privind acordarea unui statut pilot Mării Baltice nu a fost menținută în mod explicit dar în poziția comună [articolul 5 alineatul (3)] a fost recunoscută posibilitatea desemnării de „proiecte pilot” ca parte a punerii în aplicare a directivei.

Modificările nr. **62** și **64** privind introducerea unei obligații de desemnare a zonelor maritime protejate nu au fost incluse în totalitate în poziția comună. Cu toate acestea, au fost reflectate parțial prin adăugarea a două paragrafe privind includerea zonelor maritime protejate în

programele de măsuri care vor fi derulate [articolul 13 alineatul (4)] Trebuie subliniat că formularea poziției comune nu introduce o obligație de stabilire a zonelor maritime protejate.

3.2.4 Modificări propuse de Parlament și respinse de Comisie, dar care nu sunt incluse în poziția comună

În cadrul considerentelor, modificarea nr. 4 privind singularizarea Mării Baltice a fost respinsă. Modificarea nr. 5 privind obiectivele cantitative și calitative nu a fost menținută. Modificarea nr. 10 privind necesitatea coordonării între statele membre și țările terțe cu privire la statele de pavilion care exploatează nave de pescuit în regiunile maritime ale UE a fost respinsă. Modificarea nr. 11 privind raționalitatea rețelei Natura 2000 a fost, de asemenea, respinsă. Modificările nr. 13 și 17 privind acordarea unei priorități de cercetare anumitor zone nu au fost menținute.

Modificările nr. 14 și 88 privind necesitatea stabilirii unor structuri *ad-hoc* la nivelul statelor membre pentru organizarea cooperării trans-sectoriale au fost respinse.

Modificările nr. 19 și 74 privind sprijinul financiar comunitar pentru punerea în aplicare au fost, de asemenea, respinse.

Modificările nr. 20, 34, 35, 69, 79 și 85 privind anticiparea tuturor termenelor limită nu au fost menținute.

Modificarea nr. 21, care contrazice dispozițiile tratatului în ceea ce privește gestionarea pescuitului, nu au fost menținută.

Modificarea nr. 30, care adaugă Croația pe lista statelor membre din zona Mării Adriatice (articolul 4), nu a fost menținută. De fapt, Consiliul a optat pentru eliminarea totală a oricărei referințe la statele membre în articolul respectiv.

Modificarea nr. 32 privind consolidarea obligației de realizare a „bunei stări ecologice” a fost respinsă. Poziția comună a temperat textul inițial al Comisiei cu privire la acest aspect important.

Modificarea nr. 40 privind modificarea titlului articolului 6 nu a fost menținută.

Modificarea nr. 44 privind introducerea unui cadru de reglementare specific axat pe proiecte de infrastructură în mediul marin, a fost respinsă.

Modificarea nr. 45 privind politica agricolă comună nu a fost menținută.

Modificarea nr. 54 privind eliminarea referințelor la comitologie pentru dezvoltarea ulterioară a descriptorilor „bunei stări ecologice” nu a fost menținută.

Modificările nr. 59 și 61, inclusiv referința la adoptarea de măsuri și programe privind posibilitatea de urmărire și detectare a poluării marine, au fost respinse.

Modificarea nr. 65 prin care se solicită Comisiei definirea criteriilor de bună gestionare a oceanelor nu a fost menținută.

Modificarea nr. 71, care introduce obligația de protejare a Oceanului Arctic, a fost respinsă.

Modificarea nr. **72**, care se referă la zonele maritime protejate și necesită realizarea unui raport privind evoluția procesului de stabilire a acestora, nu a fost menținută.

Modificarea nr. **76** privind necesitatea aplicării noii proceduri de reglementare cu control în materie de comitologie pentru adoptarea normelor metodologice a fost respinsă

Modificarea nr. **78**, care ar fi introdus obligații pentru statele membre în apele aflate în afara jurisdicției sau suveranității Uniunii Europene, nu a fost reținută.

Modificarea nr. **90**, care ar fi antrenat eliminarea radionuclizilor din lista substanțelor care trebuie evaluate, nu a fost menținută.

3.2.5 *Modificări suplimentare aduse propunerii de către Consiliu*

Poziția comună conține un număr de modificări semnificative în comparație cu propunerea inițială a Comisiei. Aceste modificări subminează în mod regretabil propunerea.

Cele mai importante modificări se referă la:

- **Nivelul scăzut de ambiție al directivei rezultat din modificarea articolului 1.** În timp ce propunerea inițială a Comisiei stipula necesitatea dezvoltării de strategii marine „destinate realizării bunei stări ecologice”, poziția comună a atenuat această obligație, optând pentru expresia „în vederea realizării bunei stări ecologice”.

–

Cu toate acestea, și în mod pozitiv, statelor membre li se va cere în continuare să demonstreze o tendință generală pozitivă spre realizarea bunei stări ecologice până în 2021. Pe baza poziției comune, elaborarea de strategii marine până în 2021 nu va fi suficientă în cazul în care aceste strategii nu vor duce la sporirea protecției mediului marin.

De asemenea, obiectivul final al directivei rămâne realizarea pe deplin a bunei stări ecologice având în vedere că alte referințe cu privire la acest concept din directivă nu au fost modificate (de exemplu cele de la articolul 13).

- **Introducerea unei noi dispoziții de exonerare a statelor membre de la adoptarea anumitor măsuri de punere în aplicare, dacă nu există riscuri semnificative pentru mediul marin sau dacă costurile ar fi disproporționate.** Introducerea acestei noi dispoziții se adaugă la garanțiile privind costurile de punere în aplicare deja existente în proiectul de propunere [în special în articolul 13 alineatul (3)]. Necesitatea demonstrării absenței unor riscuri semnificative privind apariția unor costuri disproporționate nu este suficient de explicită în poziția comună.

Alte modificări importante se referă la:

- **Articularea geografică între strategia pentru mediul marin și directiva-cadru privind apa.** Definiția apelor marine din articolul 3 a fost modificată pentru a se preciza că definiția apelor maritime trebuie extinsă asupra apelor maritime reglementate de directiva-cadru privind apa, în măsura în care elementele importante ale ecosistemului marin nu sunt reglementate de respectiva directivă-cadru. Este necesară o extindere a domeniului de aplicare a directivei privind mediul marin asupra apelor maritime reglementate de directiva-cadru privind apa pentru a asigura punerea în aplicare coerentă a ambelor directive în măsura în care ecosistemele marine nu respectă granițele administrative

artificiale. O interacțiune geografică mai cuprinzătoare între cele două directive, reglementând, de asemenea, apele de coastă și chiar pe cele de tranzit (cum ar fi corpurile de apă de suprafață aflate în vecinătatea gurilor de vărsare ale râurilor care sunt parțial sărate ca rezultat al proximității lor de apele de coastă).

- **Controlul punerii în aplicare realizat de către Comisie (articolele 12 și 16):** Poziția comună atenuează controlul punerii în aplicare realizat de către Comisie, limitat acum la avizul bazat pe notificările statelor membre.
- **Dispoziții noi privind un mecanism rapid de punere în aplicare a proiectelor pilot [articolul 5 alineatul (3)].** Poziția comună introduce o dispoziție nouă privind posibilitatea de accelerare a punerii în aplicare în regiunile desemnate proiecte pilot de către statele membre în cauză.
- **Eliminarea referințelor la statele membre în articolul 4:** Poziția comună menționează pur și simplu regiunile maritime și subregiunile propuse, fără a preciza statele membre care delimitează aceste regiuni sau subregiuni.

4. CONCLUZIE

Comisia consideră că poziția comună, adoptată de către toate statele membre (cu excepția Italiei care se abține), reprezintă un important pas în direcția adoptării directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin.

Cu toate acestea, Comisia constată că poziția comună nu este pe atât de ambițioasă pe cât era propunerea inițială a Comisiei, în special în ceea ce privește exigențele generale, caracterul obligatoriu al obiectivului realizării bunei stări ecologice și costurile de punere în aplicare. În ceea ce privește acest aspect final, Comisia dorește să reamintească faptul că o bună politică depinde de disponibilitatea unor informații de înaltă calitate și că programele actuale de evaluare și monitorizare existente la nivelul Uniunii Europene nu sunt nici integrate, nici complete.

În mod mai pozitiv, Comisia își exprimă mulțumirea cu privire la faptul că poziția comună recunoaște fără rezerve necesitatea acută a unei abordări europene integrate pentru o protecție mai eficientă a mărilor și oceanelor noastre. Referințele la importanța cooperării și coordonării dintre statele membre și țările care nu fac parte din Uniunea Europeană pentru dezvoltarea și punerea în aplicare la nivel regional a strategiilor pentru mediul marin sunt, de asemenea, pozitive. În concluzie, adăugarea elementelor pentru definirea „bunei stări ecologice” este, de asemenea, utilă, deși Comisia ar prefera definiții bazate mai degrabă pe elementele de calitate a mediului, decât cele bazate pe presiuni specifice.